

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou rozvojové politiky Evropské unie ve vztahu k novým donorům. Evropská unie je se svými 55% ODA největším poskytovatelem oficiální rozvojové spolupráce na světě. Jedná se tedy o klíčového hráče, kterého se citelně dotýkají proměny, jimiž za poslední dvě desetiletí mezinárodní rozvojové prostředí prochází. Důvod, proč dochází k proměně etablovaných struktur, je zapotřebí hledat právě ve vstupu nových donorů do tohoto prostředí. Noví donoři se rekrutují převážně ze středně rozvinutých zemí, které dosáhly v posledních letech výrazného ekonomického rozkvetu a mají zájem posilovat svůj vlastní vliv na mezinárodní scéně. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, je bezpochyby poskytování mezinárodní rozvojové spolupráce. Mnozí z této nesourodé skupiny jsou stále recipienty oficiální rozvojové spolupráce, přesto přicházejí s vlastními ambiciózními plány na poskytování pomoci méně rozvinutým zemím. Hlavním cílem této diplomové práce je na základě zvoleného příkladu nového donora – Mexika – zodpovědět na hlavní výzkumnou otázku, zda reaguje Evropská unie na nové donory v prostředí mezinárodní rozvojové spolupráce a pokud ano, jak vypadá tato reakce. Jedná se o reakci pozitivní, tedy vykazuje aktivní snahu na zapojení těchto aktérů do mezinárodních struktur, neutrální, nebo naopak na jejich vlastní rozvojovou agendu reaguje negativně?